

αερόλογο τό, Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀέρας* καὶ *λόγος*, οὗ ὁ πληθ. τὰ *λόγια*.

Συνήθως κατὰ πληθ. *λόγια* τ' *ἀέρα*, λόγοι κενοί, αερολογίαι. Συνών. *αεροκουβέντα*, *αερολογία*.

αερολόγος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. αερολόος Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀήρ* καὶ τοῦ ρ. *λέγω*.

Ὁ λέγων λόγους κενούς, *λόγια* τ' *ἀέρα*.

αερολογῶ (I) λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *αερολόγος*.

Λέγω λόγους κενούς, *λόγια* τ' *ἀέρα*: *Αὐτὸς αερολογεῖ, μὴν τὸν ἀκούτε*.

αερολογῶ (II) Θήρ. Μέσ. αερολοῖζομαι Θήρ. αερολοῖζομαι Πελοπν. (Λακων.) ἀγερολοῖζομαι Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀέρας* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογῶ.

1) Μέσ. δροσίζομαι Πελοπν. (Λακων.) β) Ὑφίσταμαι ψύξιν. Συνών. *κρυολογῶ*. 2) Ἐνεργ. αερίζω, ἐκθέτω εἰς τὸν ἀέρα ἔνθ' ἄν.: *Ἀερολογῶ τὸ σπῖτι σὰν ἀνοίξω τὸ παράθυρο* Θήρ.

αερομέλι τό, Τήν.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *αερόμελι*. Ὁ τοῦ τόνου καταβιβα-
σμός κατὰ τὸ ἀπλοῦν *μέλι*.

Μελιτώδης οὐσία, προῖον τῆς νόσου μελιτώσεως, κολ-
λῶδες καὶ γλυκὺ ἔκκριμα τοῦ ἐπὶ φυτῶν παρασιτοῦντος
ἐντόμου κόκκου τοῦ μαννοποιοῦ (*coccus manniparus*),
ἄλλοτε σύνηθες καθαρκτικόν. Εἶναι τὸ «ἐκ τοῦ ἀέρος μέλι»
τοῦ Θεοφρ. (Ἀποσπ. 199), τὸ *αερόμελι* ἢ *δροσόμελι* τοῦ
Γαλην. (6,739 ἔκδ. CKühn) νομιζόμενον καὶ ὑπὸ τῶν
ἀρχαίων καὶ σήμερον ὡς προῖον τοῦ ἀέρος. [**]

αερομέλιγγο τό, ἀμάρτ. αερομήλιγγο Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀέρας* καὶ *μελίγγι*.

Οἶδημα τῆς ἐπιγλωττίδος: Φρ. *Κατεβάξω αερομή-
λιγγα*. [**]

αερόνι τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *airone*.

Τὸ πτηνὸν ἐρωδιὸς ὁ λευκὸς (*ardea alba*), ταχύπτε-
ρον. Συνών. *ψαροφάγος*. [**]

αεροπαίρνω Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀέρας* καὶ τοῦ ρ. *παίρνω*.

Τρελλαίνομαι, παραφρονῶ, ἥτοι *παίρνω* *ἀέρα*
τὰ μυαλά μου. Πβ. *αερογεμίζω*.

αεροπιάνομαι ἀμάρτ. αεροπκίαν-νομαι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀέρας* καὶ τοῦ ρ. *πιάνομαι*, δι' ὃ
ιδ. *πιάνω*.

Προσβάλλομαι ὑπὸ ψυχροῦ ρεύματος ἀέρος, ὥστε νὰ
πάθῃ δυσκαμψίαν μέλος τι τοῦ σώματός μου: *Ἀεροπκιά-
στηκα τὸ ἔν ἡμπορῶ νὰ πάρω τὸ δέριν μου μὲ πάνω μὲ κάτω*
(μὲ = μηδέ). *Ἀεροπκιάστην τὸ χτηνόν μου τὸ ἔτριψά το*
μύλ-λαν τοῦ δοῖρου (μύλ-λα δοῖρου = λίπος χοίρου).

αεροπλάνο τό, κοιν. αερόπλανο σύνηθ. αερόπλανο
Κρήτ. Παξ. Προπ. (Κύζ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ λογ. οὐσ. *αεροπλάνον*, ὃ ἐκ τοῦ Γαλλ. *aéro-
plane*.

Μηχανικὴ συσκευὴ ἱκανὴ νὰ πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα κοιν.:
Περνάει ἓνα αερόπλανο. Τί κρότο ποῦ κάνει τ' αερόπλανο, σὰν
περνάη! κοιν. Ἐγυρίζανε ὅλη μέρα τ' αερόπλανα ἀποπάνω
ἔπο τὰ σπῖτα μας Παξ.

αεροπόρος ὁ, λόγ. σύνηθ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *αεροπόρος* = ὁ διὰ τοῦ ἀέρος πορευό-
μενος μεταπεσὼν εἰς χρῆσιν οὐσ.

1) Ὁ πορευόμενος διὰ τοῦ ἀέρος δι' αεροπλάνου, ὁ
ὁδηγῶν αεροπλάνον: *Εἶναι καλὸς αεροπόρος αὐτὸς σύνηθ.*

2) Σκωπτικῶς ὁ μὴ ἔχων ἐπάγγελμά τι Ἀθῆν.

αεροπόταμος ὁ, Ἀθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀέρας* καὶ *ποταμός*.

Βαθεῖα χαράδρα, διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται ἰσχυρὸν
ρεῦμα ἀέρος.

αερόπουλλο τό, (I) ἀμάρτ. αερόπ'λλο Τήν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀέρας* καὶ *πουλλί*.

Ἀεροπλάνο, ὃ ιδ.

***αερόπουλλο** τό, (II) αερόπον Πόντ. (Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀέρας*.

Ἐλαφρὸς ἀήρ. Συνών. *αεράκι*, *αερούδι*.

αερόσκαλα ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ. Ἐγκυκλοπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀέρας* καὶ *σκάλα*.

1) Ἀποβάθρα τῆς παραλίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνασύ-
ρονται ὑδροπλάνα, ὑδρόσκαλα. 2) Ἡ ὅλη περιοχὴ ἡ
περὶ τὴν ἀποβάθραν, ἡ χρησιμεύουσα διὰ τὴν ἐπιβίβασιν
ἐπιβατῶν ἐπὶ ὑδροπλάνων, ἀνεφοδιασμὸν αὐτῶν κτλ.

αερόστατο τό, λόγ. σύνηθ. αερόστατο Παξ. Χίος

Ἐκ τοῦ λογ. οὐσ. *αερόστατον*, ὃ ἐκ τοῦ Γαλλ. *aéro-
stat*.

1) Σφαιροειδὲς κοῖλον σῶμα, τὸ ὁποῖον πληρούμενον
εἰδικοῦ ἀερίου καθίσταται ἐλαφρότερον τοῦ ἀτμοσφαι-
ρικοῦ ἀέρος καὶ κινεῖται ἐν αὐτῷ λόγ. σύνηθ. 2) Ἀπο-
μίμησις αεροστάτου ἐν μικρῷ σχήματι γινομένη ὑπὸ τῶν
παίδων χάριν παιδιᾶς Ἀθῆν. Συνών. *μπαλόκι*.

αεροστροβιλίζω ἀμάρτ. αεροστροβιλίζω ΣΠασα-
γιάνν. Ἀντίλ. 37.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀέρας* καὶ τοῦ ρ. *στροβιλίζω*.

Στροβιλίζω εἰς τὸν ἀέρα: Ποίημ.

Ὅπως μὲ τὸ χινόπωρο ἔς τ' ἄφνυλλα δάση πέφτει
δρολάπι κι ἀνεμόχινο κι αεροστροβιλίζει.

αεροτινάζω Ἡπ. αἰρουτ'νάζου Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀέρας* καὶ τοῦ ρ. *τινάζω*.

Τινάσσω εἰς τὸν ἀέρα: *Τῶδωσε τὸ μουλάρι μὰ καὶ τὸν*
αεροτίναξε. Συνών. αεροκουρνῶ, ἀνεμοκουρνῶ.

